

РЕШЕНИЕ

№ 35050

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8462** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М. И. Д., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. В. И., срещу решение № 2721 от 20.07.2025 г., постановено по АНД № 18139/2024 г. от Софийски районен съд, 147-и състав. С обжалваното решение е потвърден ЕФ серия К № 7201917, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Сочи се, че районният съд не е обсъдил нито едно от възраженията на жалбоподателя, а решението било бланкетно. Според оспорващия, не ставало ясно къде е било постановено мобилното АТСС, за да се прецени дали мястото отговаря на посоченото в протокола. Иска се отмяна на решението и произнасяне по същество, при което да бъде отменен и обжалвания ЕФ. Претендират се разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи – не изразява становище.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 16.03.2023 г. в 21:50 ч. в [населено място] по [улица] до № 127 с посока на движението от [улица] към [улица] при ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място е установено заснето с АТСС нарушение на скоростта, извършено от М. И. Д. с лек автомобил „А. А5“ с рег. [рег.номер на МПС], като е отчетена скорост от 68 км/ч. след приспаднал толеранс от 3 %, което е с 18 км/ч. над разрешената скорост. Скоростта е установена чрез автоматизирано техническо средство от одобрен тип, преминало успешно периодичен технически контрол със срок на валидност до 13.06.2027 г.

За така установеното нарушение е издаден електронен фиш серия К № 7201917, с който на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 от ЗДвП на М. И. Д. е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, приложена в условията на повторност – в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 5446843 на 18.04.2022 г.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил електронния фиш. За да постанови този резултат е приел, че в ЕФ се съдържа надлежно описание на извършеното нарушение, както и че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че на посочените в ЕФ дата и час е установено управлението на процесното МПС, собственост на жалбоподателя, с превишаване на допустимата скорост с 18 км/ч. Като нарушена била посочена и нормата на чл.182, ал.4 от ЗДвП, като от съдържанието на ЕФ можело да се заключи, че се касае за случай на повторност, тъй като нарушението било извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 5446843 на 18.04.2022 г.

За да се произнесе, настоящият касационен състав взе предвид следното:

След постановяване на решението на районния съд, в хода на съдебното производство пред настоящата инстанция е настъпила законодателна промяна, чрез изменението в ДВ, бр.64 от 05.08.2025г, в сила от 7.09.2025 г. на чл.182, ал.4 от ЗДвП, съгласно която разпоредба, при повторно нарушение по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т.6 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. На практика към настоящия момент за нарушение по чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП, не е предвидено удвояване на наказанието глоба, като „повторно“.

Предвид настъпилата законодателна промяна, и спазвайки принципа по чл.3, ал.2 от ЗАНН за прилагане на по-благоприятната за нарушителя разпоредба, районният съд разполага с правомощието да измени издадения електронен фиш на основание чл.63, ал.2, т.4 във вр. с чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН, респ. при еднородност на обстоятелствата по нарушението да извърши преквалификация на нарушението като се изключи от обвинението квалифициращия му признак „повторност“ и да приложи закона за по-леко наказуемо административно нарушение, а именно чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП, относима в настоящия случай, с оглед установения размер на превишението на скоростта, в който смисъл е и постановеното по т.1 на Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г на ВАС по т.д. №1/2020 г.

Съгласно т. 2 от диспозитива на Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021г. на ВАС по т.д. № 1/2020 г. на ОСС, I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба.

С оглед изложеното, решение № 2721 от 20.07.2025 г., постановено по АНД № 18139/2024 г. от Софийски районен съд, 147-и състав, следва да бъде отменено, а делото - върнато на районния

съд за ново разглеждане от друг състав на същия съд, съобразно дадените указания.

При новото разглеждане на делото на основание чл.226, ал.3 от АПК във вр. с чл.63д от ЗАНН, районният съд следва да се произнесе, с оглед изхода на спора и по отговорността за разноските – чл.226, ал.3 от АПК във вр. с чл.63д от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК във връзка с чл.63в и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2721 от 20.07.2025 г., постановено по АНД № 18139/2024 г. от Софийски районен съд, 147-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на настоящия съдебен акт.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: